

Jagforeningernes Side ere alle gaaede ud paa at ønske Frihed om Søndagen paa den Maade, som det oprindelige Lovforslag tilfugtede.

Justitsministeren (Melleman): Jeg vil dertil blot svare, at jeg kan ikke anerkende de kjøbenhavnske Jagforeninger for at være virkelige Repræsentanter for alt, hvad der af Haandværksarbejdets Svende over hele Landet kan ønskes eller ikke ønskes.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive at tilstille Folketingets Formand for at fremmes der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov af 1ste Marts 1888.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1571—72):

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaal om dets Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 187 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Forslaget er vel bekendt, i alt Fald i sine væsentligste Hovedtræk. Det har jo foreligget tidligere til Forhandling i Landstinget og givet ikke ringe Anledning til Uenighed mellem Tingene, og som det vil erindres, gennemførtes det første Gang med stort Besvær gennem et Fællesudvalg. Senere er Lovens Gyldighed blevet forlænget for et Aar ad Gangen, og nu maa der naturligvis være et fremtrædende Ønske om at faa en endelig Lov, hvorved man enes om Hovedbestemmelserne. Dette Lovforslag skeldestør ingenlunde i alle Retninger de Ønsker, der næres af Regeringen og væsentlig ogsaa af Landstinget, men i de vigtigste Henseender skeldestøres disse Ønsker. Bestemmelserne om Farvning og Blanding vil man træffe uforandrede, som de bleve vedtagne i Fjor; dog vil jeg sige, at med Hensyn til den Maade, hvorpaa Farven skal bestemmes, er Redaktionen bleven noget mindre heldig. Jeg havde ønsket at faa den noget anderledes, saaledes at man fik noget større Frihed i Fremtiden til at foreslaa Fremgangsmaaden, men jeg har fundet mig i de Bestemmelser, der staa her, og hvis man i det hele billigere Loven, kan det jo være, at man kan afviescere derved, ganske særlig fordi vi have en Del Mars Praksis for Anvendelsen, som har viist sig gørlig. Med Hensyn til Udførselen af Margarine vil det erindres, at Regeringen har foreslaet og Landstinget stemt for et Udførselsforbud. Nu er der imidlertid optaget den Bestemmelse, at Indenrigsministeren kan forbyde Udførselen af Margarine, naar han finder det nødvendigt. Jeg kan ikke sige, at jeg er forelsket i denne Affattelse: jeg har haft meget derimod. Det er en Selvfølge, at det er en noget generende Forpligtelse at have hvilende paa sig at skulle eventuelt stride ind. Imidlertid har jeg jo arbejdet dermed i et Aar, og Grunden, hvorfor jeg kan finde mig deri, er ikke alene den, at den allerede er bestaaende, men ogsaa den, at man i Folketinget har faaet den samme Bestemmelse vedtagen med Hensyn til Margarineost, og med Hensyn til den anser jeg det for nok saa heldigt og rigtigt efter den Udvikling, vi ere komne ind i, som med Hensyn til Margarine. Med Hensyn til Margarineost er Spørgsmaalet jo blevet aktuelt. Den Margarineost, der sendes til England, gaar til Dels under et galt Navn, og herhjemme hos os i Kjøbenhavn sker der ogsaa mange Misligheder ved Salget af Margarineost. Man maa nu afvente, hvorledes denne Lov vil virke, idet Betænkningen af Bestemmelsen om Margarineost, som jeg i visse Maader kunde have